

מ"ת 15810/04/20 - מדינת ישראל נגד עז-אלדין רשק, וסאם אירישיק, דאוד רשק

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 15810-04-20 ישראל נ' רשק(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקשת:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דולי מזעלי
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
המשיבים:
1. עז-אלדין רשק (עציר)
2. וסאם אירישיק (עציר)
3. דאוד רשק (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד שלמה וירון גיגי

החלטה (ביחס למשיב 3) רקע

- ביום 4.6.20 ניתנה החלטתי בנוגע לסוגיית הראיות לכאורה, במסגרת בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים. בעקבות ההחלטה הוגש תסקיר מעצר והתקיים דיון בעניינו של המשיב 3.
- על פי האישום הראשון בכתב האישום שהוגש נגד המשיבים נטען כי המשיבים 2 ו-3 בצוותא גרמו למתלונן ע' ח' חבלה חמורה שלא כדין, כשהם נושאים נשק קר וכשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה וכי במעשיהם תקפו המשיבים בצוותא את ח' ח' וגרמו לו חבלה של ממש. למשיב 3 מיוחסת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) ו(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בצירוף סעיף 333 לחוק העונשין. כמו כן מיוחסת למשיבים 2 ו-3 תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 380 לחוק.
- על פי האישום השני בכתב האישום, מיוחסת למשיבים 1 ו-3 ידוי, בעצמם ובצוותא עם אחרים, של 5 בקבוקי תבערה מגג ביתם של בני משפחת רשק לעבר כוחות משטריים שהגיעו למקום, על מנת לבצע מעצרים כנגד חשודים באירועים מושא האישום הראשון. למשיב 3 מיוחסת נטילת בקבוקי תבערה, הצתתם בזה אחר זה וזריקת הבקבוקים לעבר כוחות המשטרה, אשר כתוצאה מכך נפגע שוטר, כאשר בגדיו התלקחו מפגיעת בקבוקי התבערה. נטען כי במעשיהם הנ"ל, ניסו המשיבים 1 ו-3 שלא כדין לפגוע באמצעות נשק מסוכן בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר ומיוחסת להם חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק

עמוד 1

העונשין.

4. בהחלטה מיום 4.6.20 קבעתי כי קיימות לכאורה ראיות ביחס לחלקו של המשיב 3 (להלן: "המשיב") הן באישום הראשון והן באישום השני. עוד נקבע בהחלטה, כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות לביטחון של אדם ולביטחון הציבור. כמו כן צוין בהחלטה כי אלימות נגד שוטרים (האישום השני) מעידה על מסוכנות גבוהה ביותר ועל העדר מורא מן החוק ומן הממונים על אכיפתו (בש"פ 748/13 פלוני נ' מדינת ישראל) (7.2.13)).

תסקיר המעצר

5. ביום 2.4.20 הוגש תסקיר מעצר על ידי שירות המבחן. בתסקיר צוין כי המשיב הינו בן 55, נשוי ואב לחמישה ילדים בגיל 13-25, וכי הוא נעדר עבר פלילי על פי הרישום הפלילי, אף כי לפני כשלושה עשורים ומעלה הוא ריצה עונש מאסר בן שנתיים, בגין הצתת רכב. שירות המבחן ציין בתסקיר כי זהו מעצרו הראשון של המשיב כאדם בוגר וכבעל משפחה.

6. על פי הערכת רמת הסיכון בתסקיר, המשיב ביטא יחס רגשי מצומצם באשר לפגיעות במתלוננים וכן ניכרה נטייה לטשטוש וצמצום של היבטים פוגעניים בהתנהלותו. שירות המבחן התרשם כי לחלק מילדיו של המשיב וקרובי משפחתו, בעיקר באזור מגוריו בשכונת שועפט בירושלים, קיימת נגישות לכלי נשק. לאור האמור ולאור התרשמות כי המשיב מנהל אורח חיים תקין בדרך כלל, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות פוגענית דומה בעתיד.

7. שירות המבחן בדק את חלופת המעצר המוצעת בבית אחיו של המשיב הנמצא בראס אל עמוד בירושלים, בפיקוחם של אחיו וגיסתו. שירות המבחן העריך כי מדובר בחלופת מעצר אשר מסייעת בהרחקה גיאוגרפית מסוימת מבית המתלוננים, תוך ציון כי חלופת המעצר נמצאת בתחומי העיר ירושלים ולא בריחוק גאוגרפי משמעותי.

8. אשר למפקחים המוצעים, שירות המבחן התרשם כי הם מבינים את מהות ואחריות של תפקיד הפיקוח וכי הם ביטאו יחס בוגר ואחראי כלפי המשיב וכי הם מפקחים הולמים. לסיכום, נקבע בתסקיר כי מוצעת חלופת מעצר אשר הינה בריחוק ממוקד הסכסוך ותחת פיקוחם של אנשים בוגרים ובמכלול השיקולים הומלץ על שחרור המשיב למעצר בית מלא ובתנאי שיופקדו ויוחתמו דמי ערבויות ההולמים את רמת הסיכון כאמצעי נוסף להגברת ההרתעה ושמירה על התנאים המגבילים לאורך זמן.

טענות הצדדים בתמצית

9. ב"כ המשיב טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לאור העובדה כי מדובר באדם נורמטיבי הנעדר עבר פלילי; לאור התרשמות שירות המבחן כי מדובר במפקחים ראויים; לאור העובדה כי הסכסוך עם בני משפחת ח', בבית השכן לביתם של בני משפחת רשק בשכונת שועפט, הוא בעיקר סכסוך של המשיב 1 (בנו של המשיב), בעוד שהמשיב

אינו מצוי בסכסוך עם המתלוננים; ולבסוף, לאור "סולחה" שנערכה לאחרונה בין משפחת רשק ומשפחת ח' (המתלוננים), שכללה תשלום למשפחת המתלוננים, הסכמה לאי פגיעה הדדית בין המשפחות וסיום הסכסוך. עוד נטען כי משנתבקש תסקיר משירות המבחן, ראוי לאמץ את המלצות שירות המבחן כלשונן.

10. ב"כ המבקשת טענה כי בדיון הקודם נטען מטעם המבקשת כי תהיה הסכמה על מעצר בפיקוח אלקטרוני במקום מרוחק משועפט, בה מתגוררים בשכנות משפחות רשק וח', בכפוף להמלצת שירות המבחן. נטען כי התסקיר של שירות המבחן אינו תואם את החלופה שהוצעה בדיונים הקודמים מטעם המשיב, הן מבחינת העדר מעצר באזוק אלקטרוני והן מבחינת המקום המוצע, שאינו מרוחק גאוגרפית באופן משמעותי מבתי המשפחות. עוד הודגש כי המעשים המיוחסים למשיב הם חמורים והערכת המסוכנות היא בינונית. לעניין הסולחה, נטען כי טרם חלפה תקופה מינימלית של שנה ממועד הסולחה ואין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. לטענת המבקשת, יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים, לכל הפחות באזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

11. כידוע, גם כאשר קיימת עילת מעצר ואף בעבירות חמורות, על בית המשפט לבדוק אפשרות לשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 3669/17 **יציק ואזנה נ' מדינת ישראל**) (23.5.17); בש"פ 2567/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.3.18); בש"פ 1911/11 **רועי נווה נ' מדינת ישראל** (22.3.11) פסקה 6). כך הוא הדבר גם בעבירות קשות אשר מסוכנות כלולה בהן וכך גם בעבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (בש"פ 668/18 **אבו זאיד נ' מדינת ישראל** (29.1.18)).

12. כידוע, מסוכנות הנאשם תיבחן לאור נסיבותיו האישיות ולאור נסיבות המקרה. במסגרת בחינה זו, על בית המשפט לשקול האם המעשה כשלעצמו בנסיבותיו מעלה חשש כי הנאשם עלול לחזור על מעשים דומים, והאם המעשה מגלה אופי רע ואלים או מעיד על מועדות (ההיבט בדבר המעשה). ההיבט השני מתמקד בעושה, וכאן בית המשפט בוחן אם לנוכח אופיו, אישיותו או תכונותיו של הנאשם, נשקפת ממנו סכנה לציבור או ליחידיו (בש"פ 6700/04 **מדינת ישראל נ' תבאת גרה** (19.7.04); בש"פ 2666/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.4.18)).

13. עוד נפסק כי לא ניתן לאיין באופן מוחלט כל סיכון והשאלה היא של איזון יחסי בין רמת הסיכון ובין החובה לשקול חלופת מעצר, אשר נועדה ליצור רמה סבירה של בטחון, להבדיל מוודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת (בש"פ 6927/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.9.09); בש"פ 5674/13 **מדינת ישראל נ' כהן** (22.8.13); בש"פ 3648/14 **מדינת ישראל נ' עביד** (22.5.14)).

14. אשר לתסקיר שירות המבחן, נפסק כי תסקיר המעצר אינו חזות הכול. המלצותיו והערכותיו של שירות המבחן חשובות מאוד, אך אינן בבחינת "כזה ראה וקדש" (בש"פ 4906/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.7.18)). אין בעצם ההחלטה להורות על שליחת נאשם לקבלת תסקיר שיבחן חלופת מעצר בעניינו, כדי לכבול את בית המשפט להמלצות שירות המבחן. תסקיר המעצר מהווה המלצה בלבד ואינו מחליף את שיקול דעתו של בית המשפט (בש"פ 3970/18).

אסוד נ' מדינת ישראל (5.6.18); בש"פ 3023/19 מדינת ישראל נ' אסף לב (8.5.19).

15. במקרה של סכסוך חמולתי, אין השפעה מכרעת לעברו של הנאשם ואופיו, כאשר מקור ההתנהגות אינו נעוץ באופיו העברייני של הנאשם:

"בהקשר זה, נפסק לא אחת, כי עברו הנורמטיבי של מי שמואשם בעבירות אלימות על רקע סכסוך בין משפחות כאמור, אינו נתון בעל משקל רב, הואיל ומקור הסיכון מפני נאשם כזה אינו טמון בהיותו עבריין מועד, אלא נובע מן החשש שכתוצאה מן הסכסוך יבוצעו מעשי אלימות נוספים" (בש"פ 2324/08 **ערבאס נ' מדינת ישראל** (18.3.08), פסקה 22 להחלטת כב' השופט י' דנציגר).

16. אשר לסולחה בין שתי המשפחות, נקבע בפסיקה כי קיומה של סולחה עשוי להיות שיקול בבדיקת האפשרות לחלופת מעצר והחלופה עצמה, שכן היא מקרינה על עוצמת הסיכון הנשקף מן הנצים אך אינה שיקול מכריע לעניין השחרור (בש"פ 590/08 **מדינת ישראל נ' מריסאת** (21.1.08); בש"פ 5784/10 **מדינת ישראל נ' אבו רומי** (12.8.10)). בבש"פ 2931/06 **ואסים גבאלי נ' מדינת ישראל** (23.4.06) נקבעו הדברים הבאים, היפים גם לענייננו:

"אשר להשפעת הרגיעה שחלה בסכסוך המשפחתי על הצורך בבחינת קיומה של חלופת מעצר, כבר נאמר לא אחת כי הסכם "סולחה", גם אם יש לו משמעות ביצירת מהלך חיובי לקראת פיוס בין פלגים יריבים, משקלו הוא יחסי בלבד, ולרוב אין בו כדי לשמש ערובה של ממש להסרת סכנה מהתלקחות אפשרית של מעשי איבה נוספים בין צדדים עוינים זה לזה (ראו לדוגמא: בש"פ 10495/03 חוסייני ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, ניתנה ביום 9.12.03) וההפניות המופיעות שם). כך באשר להסכמי "סולחה". אשר פעמים רבות נושאים (במידה כזו או אחרת) אופי פורמאלי, וקל וחומר, כאשר מדובר אך במצב של רגיעה יחסית של הרוחות, מבלי שגובש כל הסכם כזה. לא שוכנעתי מדברי באת כוח העוררים כי במצב הנוכחי, אכן הופגה תחושת היריבות בין הצדדים, וכי אין עוד חשש מהתלקחות מחודשת של הסכסוך".

16. ב"כ המדינה הפנתה להחלטה בבש"פ 1238/20 **מדינת ישראל נ' מוחמד חטיב** (23.2.20), בגדרה נבחנה בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. באותו מקרה יוחסה למשיב ירייה באקדח מתוך רכב נוסע על מאפיה, עקב סכסוך בין משפחת המשיב ובין משפחתו של בעל המאפיה. לאחר מכן ירד המשיב מן הרכב וירה לעבר המאפיה מספר יריות מהאקדח, כאשר מן הירי נפגע בראשו קטין, שלא היה לו כל קשר לסכסוך. בית המשפט המחוזי ציין בהחלטתו לעצור את המשיב עד תום ההליכים כי הסכסוך האלים בין משפחת המשיב ובין משפחת בעל המאפיה, אשר במסגרתו אירעו בעבר אירועי אלימות נוספים, עודנו קיים. בבקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים לאור מסוכנותו, ציינה המדינה כי הסכסוך בין המשפחות עדיין קיים. המשיב טען כי כחצי שנה לפני החלטת בית המשפט העליון נערך הסכם פיוס וסולחה בין המשפחות היריבות. כב' השופט א' שטיין ציין בהחלטתו כי "הסכם הסולחה טרם הגיע לגיל שנה ולא עבר הרצה מספקת" כאחד השיקולים לקבלת הבקשה. כן צוין כי למשיב נשמרת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר, בין היתר, באין סטייה ממתווה הפיוס והסולחה בחודשים הבאים. אין להסיק מהחלטה זו כי בטרם תחלוף שנה מהסכם סולחה, אין לתת להסכם כל משקל או משמעות, בבחינת עוצמת הסיכון מן הנאשם ואין בו הלכה חדשה, ההופכת את ההחלטות

הקודמות שנזכרו לעיל.

מן הכלל אל הפרט

17. כפי שצוין לעיל, יש לבחון את המעשה ואת העושה. מבחינת המעשים המיוחסים למשיב, מדובר לכאורה בהתנהגות אלימה כלפי בני משפחת ח', שכניו (על פי האישום הראשון) ובהתנהגות אלימה לכאורה כלפי כוחות משטרה (על פי האישום השני). מדובר לכאורה במעשים חמורים מאוד, תוך שימוש לכאורה באלה או מקל (באישום הראשון) ובבקבוקי תבערה (באישום השני). מעשים אלה מלמדים על מסוכנות, במיוחד כאשר מדובר באלימות כלפי כוחות משטרה, המעידה על העדר מורא מן הממונים על אכיפת החוק, דבר החורג מסכסוך בין משפחות המתגוררות בשכנות.

18. מבחינת העושה, מדובר במשיב בן 55 הנעדר הרשעות קודמות על פי הרישום הפלילי וזהו מעצרו הראשון כאדם בוגר ובעל משפחה. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין יחס רגשי מצומצם באשר לפגיעה במתלוננים ממשפחת ח' ונטייה לטשטוש וצמצום של היבטים פוגעניים בהתנהלותו של המשיב ומסקנתו הסופית היא, כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות פוגענית דומה בעתיד.

19. כאמור לעיל, עברו הנורמטיבי של המשיב, המואשם בעבירות אלימות על רקע סכסוך בין בני המשפחות השכנות, אינו נתון בעל משקל רב, שכן הסיכון אינו טמון בהיותו עבריין מועד, אלא נובע מן החשש שכתוצאה מן הסכסוך יבוצעו מעשי אלימות נוספים.

20. אשר להסכם הסולחה בין המשפחות, אף שיש לתת לו משקל מסוים, אין הוא, על פי הפסיקה שפורטה לעיל, מהווה שיקול מכריע.

21. בדיון שהתקיים ביום 18.5.20 הציע הסנגור כי המשיב יועבר למעצר באזוק אלקטרוני בבית אחיו והפקדת כספי ערבות משמעותיים (עמ' 21 לפרוטוקול, שורות 26-31). לדבריו:

"אני מציע ריחוק, אזוק, ערבויות, חתימה במשטרה, עיכוב יציאה מן הארץ וכל תנאי שניתן לאיין את המסוכנות".

עתה, לאחר קבלת תסקיר המעצר, נטען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולא לסטות ממנה, במיוחד על רקע שליחת המשיב לקבלת תסקיר. כפי שהראינו לעיל, אין בשליחת המשיב לקבלת תסקיר מעצר כדי לכבול את בית המשפט להמלצות שירות המבחן ואין בתסקיר משום החלפת שיקול דעתו של בית המשפט.

22. אני רואה קושי במקום המוצע - בשכונת ראס אל עמוד בירושלים. אומנם מדובר במקום מחוץ לשועפט, אבל ביתם של אחיו וגיסתו של המשיב נמצא בירושלים ואף שירות המבחן ציין כי מדובר בחלופה "אשר עדיין נמצאת בתחומי

העיר ירושלים ולא בריחוק גאוגרפי משמעותי". אשר על כן, אינני מקבל את המלצת שירות המבחן כלשונה ואין להסתפק במעצר בית מלא. מסקנתי היא כי כאשר אין מדובר בריחוק גאוגרפי משמעותי מירושלים, אין להסתפק במעצר בית, אלא נדרש מעצר בפיקוח אלקטרוני, לצורך רמה סבירה של בטחון להשגת מטרות המעצר ולצורך איון המסוכנות.

23. לאחר שקילת כלל הנסיבות, הן של המעשים המיוחסים למשיב והן הקשורים בו עצמו, באתי לכלל מסקנה כי ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, תחת מעצר מאחורי סורג ובריה, בהינתן תנאים נוספים אותם הציע הסנגור בדיון מיום 18.5.20 ואף תנאים עליהם המליץ שירות המבחן. מבחינת הפיקוח האנושי, שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים מבינים את מהות תפקיד הפיקוח ואת האחריות הנדרשת לשם כך. המפקחים נחקרו על ידי ב"כ המבקשת בדיון מיום 4.6.20 ולא מצאתי מקום להתערב במסקנות שירות המבחן כי מדובר במפקחים הולמים.

24. לאור כל האמור, נקבע בזאת כי בכפוף לקבלת חוות דעת חיובית מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני, יועבר המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחיו הנמצא בראס אל עמוד בירושלים בפיקוח של אחיו, נביל ארישיק, בעל ת.ז. 080605967 ושל גיסתו, סומיה ארישיק, בעלת ת.ז. 028325785. בנוסף, נקבעים התנאים הבאים:

1. התחייבות עצמית בסך של 60,000 ₪.
 2. שתי ערבויות צד ג' בסך 50,000 ₪ כל אחת, אשר תיחתמנה על ידי המפקחים הנ"ל.
 3. הפקדת עירבון כספי בסך 40,000 ₪, אשר מתוכו הפקדת 20,000 ₪ תהווה תנאי לתחילת המעצר בפיקוח האלקטרוני, ואילו היתרה תופקד תוך 30 ימים.
 4. עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכונו של המשיב במשטרה או במזכירות בית המשפט.
25. מנהלת הפיקוח האלקטרוני מתבקשת לבחון את ההיבטים הטכניים ביחס לבית אחיו של המשיב בראס אל עמוד ולהגיש חוות דעת בהקדם. ב"כ המשיב יעביר למנהלת הפיקוח האלקטרוני בהקדם פרטים מדויקים ביחס למיקום בית אחיו של המשיב. ככול שתוגש חוות דעת חיובית, תינתן החלטה נוספת ביחס להעברת המשיב ממקום מעצרו למקום המעצר בפיקוח אלקטרוני.

המשיב רשאי בינתיים לדאוג להפקדת ההתחייבות העצמית, ערבויות צד ג' והעירבון הכספי, כאמור לעיל.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולמנהלת הפיקוח האלקטרוני.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט